

KONFERENCIA ORGOVÁNYON

2006.06.30 – 07.03.

Nagy örömünkre szolgált, hogy az új épületünk szép és jelenleg még éppen elég tágas termében konferenciát tarthattunk. Témája szokatlan volt, a prófétálsról, prófeciákról szólt. Szolgálattevőink Russell és Brian testvérek nagy szeretettel és felkészültséggel érkeztek Nagy-Britániából. A jelenlevők közül néhány rövid visszajelzést szeretnénk itt közreadni.

A másik nagy örömünk, hogy ezen a vasárnapon állhatott szolgálatba Kardos Barbara, aki teljesidejű szolgálatot vállalt alapítványunknál. Kívánjuk, hogy Isten áldja meg gazdagon a nálunk töltött szolgálati idejében. (VFR)

Régóta próbálok megérteni ezeket a szavakat: prófécia, próféta. Úgy hiszem, hogy ezen a hétvégén, vagy inkább azóta kezd tisztázódni bennem. Lényeges különbség van az Ószövetségi próféta és a pünkösd utáni próféta közt. A szó mai jelentése talán egyszerűbb, mint korábban gondoltam. A konferencia első napján reggel a 1Sám 3:9-et olvastam: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!” Kissé felrázott az

Ige, mert a konferencia hétvégén még néhány nagy családi esemény is volt, így már előre megosztott a figyelmem. Szinte csak úgy „mellesleg elmegyünk a konferenciára is” gondoltam. Nem volt ez szándékos, de belül valahogy úgy éreztem. Azután jött ez az Ige, és felrázott. Szólni akart nekem az Úr, figyeljek rá! Figyeltem az Úrra, hogy meghalljam, ha szól. Akkor is, ha nekem üzen, akkor is, ha mást akar rajtam keresztül megszólítani. Sikerült meghallanom a hangját. Azóta is iparkodok figyelmesnek lenni és engedelmeskedni a prófétai szónak. Nagyon hálás vagyok, hogy meg lett szervezve, hogy jöttek testvérek, akik erről tanítottak, és hogy én is ott lehettem.

Az 5 éves kisfiunk mindent szívott magába a tanításokon. Mindig feltétlen jelen kívánt lenni és 2-3 héttel később precíz pontossággal mondta el nekem a részleteket a történetekből, elmondott látásokból. Hiszem, hogy valamit ő is megértett.

V-né F Renáta

Nagyon feltöltődve mentem haza a konferenciáról, túlcordult a szívem Isten szeretetétől, jó illatától, úgyhogy a következő hetemen is érezni lehetett Isten áldását és vezetését.

A konferencia férjemnek, Csabának is nagyon tetszett; mi felüldülni járunk Orgoványra. Ebből kaptak most kóstólót gyermekeink, hogy ne csak hírből ismerjék, hanem ha jövőnk, és beszámolunk róla, tudják hova kötni.

Nagyon jó volt, hogy tudtam pár mondatot Ágikával is váltani. Én is imádkozom az ott felvetett témákért.

Hné Erika

Nagyon jól éreztem magam az összejövetelen. Sokat mondott és áldás volt számomra. Még most is sokszor eszembe jutnak a prófécia szavai, amiket ott kaptam.

U. Tamás

„Isten velünk együtt akar járni, ahogyan Ádámmal is az Édenkertben” – cseng vissza a fülemben a konferencia egy fontos üzenete. Ez a tény számomra megtiszteltetés. A konferencián hallottakból engem leginkább walesi testvéreink biztonyságtételei, gyakorlatiassága és igeismerete biztatott, hogy menjek tovább az utamon. Mindezek szavaik hitelességét igazolták. Tetszett, ahogyan a Szent Szellemre figyelve „megláttak” egy-egy embert és átadták Isten üzenetét. Folyamatosan figyeltek és erre akartak leginkább megtanítani minket is. Türelmesek voltak hozzánk, így ha kezdetben bátortalanul is, de az emberek fel merték tenni kérdéseiket. Ehhez egy jó és elfogadó légkörre volt szük-

ség. Biztonságban éreztük magunkat – itt nem nevetnek ki. Prófétai konferencia volt – az első helyen mégis Isten állt és nem a prófécia. Ez bátorította azokat a hallgatókat is, akik nem igazán forgolódnak ilyen konferenciákon.

K. Barbara

A profétai konferencián nekem a gyakorlati rész jelentett legtöbbet, konkrétan a személyes imádkozások.

Az első este felkértek, hogy az imádkozás során tolmácsoljak egy fiúnak. Így hárman lettünk az imacsoportban. Imádság közben kaptam egy képet, amit később megosztottam a kiscsoportban, s bár nem tudtam, ki nek szól az üzenet, reméltem, hogy bátorító lesz a fiú számára. A meglepő – és egyben csodálatos is -, hogy a harmadik este odajött hozzám a szolgáló testvér, és csak annyit mondott, hogy az a bizonyos üzenet, amit az Úr korábban mondott, NEKEM szól. Isten ENGEM akar bátorítani velem. Hogy pontosan mit jelent, azt még nem tudom, de azóta nincs már bennem akkora félelem, mert tudom, hogy az Úr gondot fog viselni rám, és nála már van megoldás ügyemre. Köszönöm a bátorítást!

Bné Pálma

Nagyon jó, hogy volt programtervezet, mert így előre megnéztem, hogy miről szólnak az előadások, és azokra mentem el, amelyekből legjobban tudtam profitálni. Különösen jó volt, amikor Brian arról beszélt, hogy milyen szempontok alapján és hogyan

vizsgálja meg, hogy Istentől van-e a prófécia vagy pusztán emberi meglátás. Sok segítséget jelentett.

B. Tamás

Két dolgot szeretnék röviden kiemelni. Elsőként a véleményünk képviselésének a fontossága az, ami sokat jelentett nekem. Hajlamos vagyok a látszólagos békesség kedvéért hallgatni és meg kell tanulnom békességgel megszólalni. A második dolog pedig a prófétikus imádság, amiben talán már minket használt az Úr egy-egy alkalommal, még ha nem is tudtunk ilyen szép nevet adni neki. Ami szíven ütött, az a benne rejlő lehetőség és sokrétűség, ahogy az Úr ezt használni tudja. „Csak” a mi odaszánásunk, készségünk, Szentlélekre figyelésünk kell hozzá. Úgy nyolc évvel ezelőtt olvastam egy hívő regényt, melynek a címe: Ez élet sötétsége. Angyalok és démonok harcoltak benne egy város feletti uralomért. Nem volt igazán az én esetem, de az angyalok vezetőjének a csata előtt volt egy mondata, amit megjegyeztem „Még nem imádkoznak elegendően”. Ilyen értelemben is buzdított ez a tanítás hiszen sokszor fogalmunk sincs Isten szándékairól és tervéről, Ő mégis tudna és szeretne használni bennünket.

P. Sándor

Férjemnek az első témakörből, 1Móz 3:8-11. Isten keresése, hívása és a velünk való bensőséges beszélgetés szólt. Valamint megérintette Ágika bizonyossága, amikor a fiatalasszonyért „kellett” imádkoznia. Csodálatos látni,

hogyan a férj előtt milyen kedves lett végül a nem kívánt gyermek, szeme fénye lett. Az imádság beteljesülése!

Nekem az Isten kijelentését, üzenetét a levágott szőlővessző jelenítette meg. Nagyon szólt hozzám.

Hálát adok az én mennyei Atyámnak, hogy az Ő Szelleme által tanít, fedd és buzdít, mikor, mire van szükségünk. És tudom, hogy amiket megígért, azok már megvannak, csak hittel rá kell állnunk ezekre az ígéretekre. Dicsőség és hála legyen az Ő Fiáért, Jézus Krisztusért!

P. József és Edit

Mindig is nagyon idegenkedtem a prófétaságtól. Amikor hallottam, hogy nálunk lesz egy konferencia a prófétaságról, akkor én azt gondoltam, hogy én nem megyek el ezekre az alkalmakra. De mikor feladatot kaptam, (én kezelttem az erősítő) már tudtam, hogy minden alkalmon ott kell lennem. Úgy gondoltam, valahogy majd csak kibírom. De már az első alkalmon megéreztem, hogy ez a tanítás nagyon tetszik nekem és nagyon sok olyan dolog van benne, ami érdekel. Például, ho-

gyan kell letesztelni egy prófécíát, hogy valóban Istentől van-e. Egy egészen más oldalról ismertem meg a prófétálást. Bármikor adhat nekem egy üzenetet, amit rajtam keresztül akar üzeni valakinek. Volt egy nagyon érdekes gondolat, ami nagyon megérintette a szívemet. A prófétikus cselekedetek között olyan cselekedeteket is felsorolt az előadó, mint például az Úr akarásával ellenkező törvények megszavazása elleni tiltakozás. Én valahogy mindig inkább mellette álltam az eutanáziának, mint ellene. Most megértettem, hogy ez nem helyes.

Nagyon tetszett az alkalmak légköre, az előadók stílusa, emberekkel való bánásmódja.

P. Kornél

Mielőtt elkezdem a bizonyosságaim leírását, minden esetben imádkozom annak tisztaságáért. Most is azt tettem, majd kértem az Urat, hogy szóljon hozzám az Ő igéje által. Ritkán igekockát is húzok. Most így tettem. A 2Krón 20:20. „Bízzatok az Úrban és megerősítelek: bízzatok az Ő prófétáiban, és szerencsések lesztek.” Kikerestem az Igét és elolvastam az előtte és utána levő verseket is.

Meg kell mondanom őszintén, soha nem mertem arra gondolni, hogy prófétája leszek az én Uramnak. Valójában csak úgy gondoltam rá, ahogyan Ézs 6:4-8-ban olvashatjuk „Jaj nekem elveszttem...” olvastam, a Pál levelét is. 1Kor 14-et, mégsem jutottam el odáig sem, hogy kérjem ezt az ajándékot. Azután két esetben kaptam én is prófécíát. 1 év alatt, két különböző testvértől, egy magyar és egy amerikai testvértől. Nem ismerték egymást, engem sem. De a prófécia szinte szóról szóra ugyanaz volt. A másodikat már nem mertem nem komolyan venni. Szót fogadtam, és elindultam. A magam békességét kellett vinnem azokhoz, akik nem éltek békességben.

De nemcsak magamról nem gondoltam azt, hogy lehetek az Úr szószólója. A gyülekezetben sem láttam, hogy egymást érnék a próféták. Sőt nem is hittem, hogy „prófétai lelkületű gyülekezet lennénk” Bár nagyon jó gyülekezet a miénk. Hiszen a hattagú családomból már öten megtértek, ima segítségével már gyógyulás is volt a családomban. De a prófécia az tabu volt számomra.

Jó és hasznos hétvége lett. Megértettem, hogy az Úr Jézus Krisztus elérhetővé tette ezt az ajándékot is a számunkra. Mert miről is van szó: „Figyeljünk Istenre, aztán osszuk meg azokkal, akiknek szól. Fontos, hogy jól osszuk meg, érthető mondatokban, úgy ahogyan kaptuk” Isten akarja, hogy figyeljünk rá. Ő akar beszélni velünk. Isten közel akar jönni hozzánk, Ő le akar „ülni” nálunk. Meg kell érteni, hogy csak rajtunk múlik, nekünk kell megtanulni Istent meghallani. Éb-

ren van a fülem, ahogy Ézsaiás mondja. Ezt kell tenni, és már azt is meglátam, hogy tettük ezt már eddig is. De nem is gondoltam hogy a „csak bizonyosság” akár prófécia is lehet.

Mi a prófécia célja? Megtudtuk ezt is. Épülés, bátorítás, vigasztalás, építés, meggyőzés felbátorítás stb.

Szeretném a jövőben meghallani Isten hangját, a Szent Szellem vezetésére bízni magam. Átadni, jól átadni, amit az Úrtól kaptam. Azt kérem az Úrtól, legyen az életem mindig istentisztelet, bármikor tudjon használni, vasárnap is, hétköznap is. A konferencia utolsó éjjelén álmomban hallottam: 11:8 Csodálkozva visszakérdeztem, milyen 11:8.? Róma 11:8., jött a válasz. Aztán folyamatosan hallottam Róma 11:8. Felébresztett az Úr, hogy olvassam el az igét a jelzett helyen. Ekkor eszembe jutott, hogy lent maradt a kocsiban a szemüvegem és a Bibliám. A lustaság gyötört. Így próbálkoztam: nincs is a Rómának 11 része. Jött a válasz: tudod, hogy van. Hát lementem az udvarra és elolvastam ott rögtön az Igét, nem értettem hirtelen semmit belőle. Ekkor újra elolvastam az Igét a szövegkörnyezetében. Nekem régóta, „szúrja a szememet” a kivételezett nép. Akár a zsidókra gondolok, akár a gyülekezeten belül. Most ebben a háborús időkből szinte napoként lenne rossz véleményem a zsidókról. De nem engedi az Úr az Ő igéje által, hogy ez eluralkodjék rajtam. Áldom az Ő kiválasztott népét. De az ördög azzal kísért hogy ne gondoljam már, hogy pont ebbe a gyülekezetbe hozza el az Úr az ébredést?!. Hát kik vagytok ti?- kérdi. Most már

nyugodtan mondom neki a „maradék” a „kiválasztott hétezer” De azért meg kell vallanom, sokszor jön az ellentámadás, te oda tartozol? Vagy a megkeményítettek táborába. Ilyen szempontból is köszönöm az Igét. Hálás vagyok az Úrnak a kiválasztásért. Amit nem a cselekedeteim miatt tett, hanem kegyelemből. Köszönöm hogy látok, hallok és igyekszem jól átadni.

A gyülekezetünk is kapott próféciát, amit az utolsó napon osztottak meg velünk az angol testvéreink. Nem voltam akkor jelen, utána olvasták fel nekünk. Az álomban kapott Ige után rögtön hittel tudtam fogadni. A régi gondolatok, hogy mi, ti, ők elő se jött. Engem jól előkészített az Úr a konferencia napok alatt ennek a prófécia-nak a befogadására. De tudom azt is, hogy két dolgot tehetek. Elteszem a polcra és várom a csodát, a vizet, a csót teljes erővel, vagy pedig elkezdek tenni érte. Uram én tenni akarok érte. Nem érdemeim végett, hanem KEGYELEMBŐL.

M. Lajos

Sokat jelentett számomra ez a néhány nap. Az egyik szolgáló testvér elmondta a néhány héttel ezelőtt kapott látását, amit már többekkel megosztott, és egybehangzóan elfogadták, hogy ez a mi gyülekezetünknek szól. Kiaszott, száraz, berepedezett talajt látott, amelyet a friss hömpölygő víz elárasztott. Számára ez a kép azt jelezte, hogy Isten ébredést ad a mi vidékünkre, amiben használni kíván bennünket is. Eszembe juttatta ez azt a képet, amit egyszer imádkozás köz-

ben kaptam. Károly bácsit láttam egy nagy tömeg előtt Igét hirdetni. A testvéren keresztül kapott kép, prófécia, bátorítást jelentett nekem, hogy még megláthatom, amikor sok ember megtér a falunkban. Ez a konferencia a reménység rá, hogy ezek hamar megszűnnek.

V. Pál

Július 2-án házi közösségünk egy része áldott összejövetelen vett részt Ficsor testvérénél. Jó volt találkozni az új imaházban a régóta ismert testvérekkel. A testvérek hűségét és az Úr megtartó kegyelmét tapasztaltuk azon a munkán, amit láttunk és lélekben érzékeltünk. A Zsoltárok 101:6. igeverben mondja az Úr: „Szemmel tartom a föld hűségeseit.” A hűség a Lélek gyümölcse, amely minden ember számára kívánatos. Ezt a hűséget láttuk az Úr és a testvérek felől. A hűségnek fontos példáját mutatta be Jézus a szőlőtő példázatával a Jn 15:1–8. amiről egyik angol testvérünk beszélt, aki egy levágott zöld szőlővesszőt hozott be illusztrációnak. „Ki mit gondol az ág-

ról?” tette fel a kérdést. Sok értékes válasz hangzott el, de a legtökéletesebb válasz maga az Ige: Jn 15:5. „Aki énbenem marad az terem sok gyümölcsöt.”

Az Úrban való maradás feltétele az igeolvasás és az imádság. A kitartó, közbenjáró imádság kedves az Úr előtt. Hisz Jézus is ezt teszi a menyegyekben. Ficsor testvérünk is igényli és kéri a közbenjáró imádságot, és mi szívesen tesszük ezt.

Cs. Ferencé

Nagyon készültem, vágyódó szívvel mentem az alkalomra. Nem akartam egyet se kihagyni, vágytam valami pluszt is kapni, mert ilyen esetben megszoktam. Isten tartogat valami áldást az áldozatunkért, ami neki nagyon kedves. Sok kérdésre választ kaptam, nagyon megerősített, bátorított dolgokban. Vasárnap az egész napi tanítás után úgy mentem haza, hogy sok kérdéssel ostromoltam Istent, ott voltam teljes alázatban előtte, hogy mondjon nekem is valamit, vártam az irányítását. Mikor teljesen elcsendesedtem, szólt hozzám. Azt mondta Isten „Megnyitom a kapukat előtted” Ezt egy hatalmas biztatásnak éreztem, de nem tudtam hol és milyen kapukat. Vártam a következő alkalmat. Csodálatos volt a dicsőítés és közben megnyílt a Meny kapuja előttem és áradt ki a fény, a békesség, a szeretet, a biztonságérzés, a nyugalom. Csodálatos érzés volt az angyalokkal együtt dicsőíteni Istent. Azóta

is minden dicsőítésben együtt énekel a gyülekezet a mennyei sereggel rajtam keresztül. Olyan hálás vagyok! Azóta ahogy elkezdek imádkozni, magasztalni és dicsőíteni az Urat, rögtön a Szent Szellem csodálatos átéléssel tölt el. Még sokkal közelebb kerültem az Úrhoz, egészen közel. Könnyebben tudok a mennyeiekkel foglalkozni, eltörpülnek a földi élet problémái. Könnyebben, hamarabb rá tudok hangozni Isten hullámhosszára, többször a jelenlétébe kerülök. Csodálatos azóta a közelsége, jelenléte betölt, erőt ad. Ez év elején kaptam egy Igét: „Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én Igémet, és nem tagadtad meg az én nevemet.” Jel 3:8. Igazából csak most értettem meg, hogy mit jelent és magamévá tettem. Az utolsó estén beszéltem velem a szolgáló testvér, és elmondta, hogy megkérdezte az Urat velem kapcsolatban. Azt mondta az Úr, hogy elérhető vagyok. Nagyon örültem. Én is elmondtam, mit éltem át az elmúlt napokban az Úr előtt. A közbenjáró imádkozáskor jobban éreztem, hogy meghallgatásra talált. Nem tudok konkrét példát írni, de biztos, hogy Istennek kedves az én másokért való odaszánásom. Köszönöm! Van sok minden, amit még meg kell tanulnom Isten útján. De ahogy elérem a következő „állomást”, megkapok mindent Istentől, csak jól kell sáfárkodnom a talentumokkal. Ahhoz, hogy az elkészített jutalom az enyém legyen, amit a részemre elkészített. Tudom nem könnyű, ezt a részét még nem érzem, most csak a jót,

az áldást a teljes békességet érzem. Csodálatos! Köszönöm!

P-né Sz. Katalin

Az Urat magasztaltam és örvendeztem, mikor beléptem az Úrnak házába, és nagy hálaadás van bennem mindazért amit az Úr tett.

Mi lett a mustármagból?! Fává növekedett, még nem lett teljessé, de ágain már gyümölcs terem.

„Van-e számomra lehetetlen? Én vagyok az Úr, minden élőnek Istene. Jer 32:27.

Ő az, aki művel sok nagy csodát: „Ezért tied a dicsőség és imádat.” Jó volt látni, ahogy jöttek régi és új testvérek, és megtelt a ház nemcsak emberekkel, hanem Isten jelenlétével, dicsőségével. Hála és köszönet a tanításért, a vendéglátásért.

Kornél bizonyágtételével meglevenedett előttem a sok imádság, könyörgés, harc, ami kezdettől fogva érte volt. Bizony valóság és bátorítás az Úr Jézus szava: „A mi embereknek lehetetlen, lehetséges az Istennél.” Lk 18:27.

Évek óta hangzott könyörgést hallgatott meg az Úr: Kardos Barbara teljesidejű fizetés nélküli szolgálatba állt az Örömhír Alapítványnál, az Úr szolgálatára. Ez a Szent Szellem kenete nélkül lehetetlen. Igaza volt Ficsor testvérnek – mikor fogadta, üdvözölte – hogy nem nekik, hanem az Úrnak szolgál.

Mi is így kísértük el, mint akik továbbra is kérjük az Urat, hogy a Szent Szellem uralma, hatalma, vezetése legyen életében továbbra is minden

időben. Áldott percek voltak, mikor áldást várva térdelt az Úr előtt. A szolgálattelvők hálát adtak érte. Áldást kértek rá és a mellette álló édesanyjára, Kardosné Erzsikére.

Csodálatos, amikor valóság számunkra Zsoltáríró szava: „Ó mily szép és, mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak. Oda küld áldást az Úr.” És mi örömmel fogadtuk az áldást. Haza felé vezető utunkon boldogan énekeltük: Áldásoddal megyünk, megyünk innen el.

Amit hiányoltam, az áldozathozatal. Az istentiszteletek szoros része az áldozathozatal. Az Ige szerint anélkül nem igazi az istentisztelet. Az Ószövetségben, de az Újszövetségben is számtalan példa van erre. Igaz az Örömhír Alapítvány nem kér se szállásért, se ebédért pénzt. De kerestem az istentisztelet végén a kosarat vagy a tányért, amibe az áldozatot tehetjük volna. Tudom másokat is indított a Lélek. Én megtaláltam az adás módját, adományomat egy borítékba helyezve átadtam a pénztárosnak.. De talán ebben kell a tanítás, hogy a jókedvű adakozót szereti az Isten. És az Úr Jézus az özvegyasszony két fillérjét is megjegyezte. Kérem, vizsgálják meg és az eredeti elhatározásukat meg nem törve, vezesse a Szent Szellem is ez ügyben. Kosarat tányért?!

B. hín

Tudom mennyire fontos, hogy Isten Igéje életté váljon a mindennapjainkban és teljes egészében megéljük azt.

Ez az alkalom egy ilyen döntésre

hívott, tiszta, világos üzenet az Úr szeretetében. - Maradj én bennem, - kérdezz és én válaszolok, - tiltakozz, ha kell és cselekedd meg amit mondok neked! Mert fontos vagyok Nekí, mert van üzenete, beszéde nekem és ez csodálatos. Gyakran még éjjel is kérdezem: Mit akarsz mondani Uram? Nem ismeretlen gondolatok, mégis most a hit hangja ez a szívemben. Hálas vagyok az Úrnak ezért az alkalomért és nektek is testvéreim.

Az asszony imaalkalmainkon imádkozunk értetek, havonta egy alkalommal jövünk össze.

N-né Mária

A konferencia hanganyagából és az előadások írott vázlatából egy CD-t készítettünk. Ha szeretnél belőle egy példányt, jelezd és a postacímre elküldjük.

Az Örömhír Alapítvány tájékoztató lapja

ÖRÖMHÍR ALAPÍTVÁNY

H-6077 Orgovány

Vörösmarty u.14.

Tel: (06) 76-376-088

ficsorka@freemail.hu

Szerkesztő:

Vandlikné Ficsor Renáta

Adószám: 19044235-1-03

Bankszámlaszám: 52400016-10000025

Orgovány és Vidéke Takarékszövetkezet

Orgoványi Kirendeltsége

Ingyenes missziókra
adományt örömmel fogadunk